

APIE NRTIC

NRTIC yra nevyriausybinė organizacija, teikianti informaciją ir pagalbą asmenims, susidūrusiems su naujaisiais religiniais judėjimais. Centro steigėjai yra psichologijos, teisės, religijotyros, religijos sociologijos, religijos filosofijos, Bažnyčios istorijos bei teologijos sričių specialistai.

NRTIC nepriima jokios paramos iš grupių, apie kurias teikia informaciją visuomenei.

NRTIC teikia objektyvią informaciją apie naujuosius religinius judėjimus (NRJ – kultus, sektas, alternatyvias religijas). Tokia informacija suteikia galimybę daryti atsakingus pasirinkimus, mažina socialinę įtampą, kuri kyla dėl NRJ veiklos. NRTIC, bendradarbiaudamas su kitų sričių specialistais, siekia padėti buvusiems ir esamiems NRJ nariams atkurti santykius šeimoje, gauti kvalifikuotą psichologinę ar teisinę pagalbą. Mūsų tikslas – plėtoti pilietinę visuomenę, grįstą pasitikėjimu ir tolerancija.

Organizacijos adresą ir telefonus pasiteiravimui rasite šio lankstinuko nugarėlėje.

Religija.lt – NRTIC tvarkoma išsamiausia svetainė apie religiją ir naujuosius religinius judėjimus lietuvių kalba. Svetainėje pateikiama religinio gyvenimo Lietuvoje analizė, religijos sociologijos, religijotyros tekstai.

Atskira rubrika svetainėje skirta tiems, kuriems, susidūrus su „sektomis“, reikalinga pagalba.

NEMOKAMOS KONSULTACIJOS

NRTIC teikia nemokamas konsultacijas religinių ir pseudo religinių judėjimų klausimais. Dėl konsultacijų prašome teirautis telefonu arba el. paštu.



Naujųjų religijų tyrimų ir
informacijos centras



LYGIŲ GALIMYBIŲ
KONTROLIERIAUS TARNYBA



Progress
Programme



UŽ ĮVAIROVĘ
PRIEŠ DISKRIMINAVIMĄ



NAUJŲJŲ RELIGIJŲ TYRIMŲ IR INFORMACIJOS CENTRAS

Į mus galite kreiptis:

Paštu: Traidenio g. 10-1,
LT-08119 Vilnius

El. paštu: info@religija.lt

Telefonu:

Milda Ališauskienė: 8 686 13183
Donatas Glodenis: 8 685 44611

Klausimus naujųjų religijų specialistams
galite užduoti NRTIC žiniatinklio svetainėje
Religija.lt

© NRTIC, 2014. Visos teisės saugomos.

Dauginti ir platinti leidžiama nekomerciniais tikslais.
Platinti pakeistą tekstą ar tik dalį lankstinuko draudžiama.

*Informacija apie naujuosius
religinius judėjimus*

*Charizminės
protestantiškos
bendruomenės*

KAS TAI?

Viena pirmųjų protestantiškų charizminių bendruomenių Lietuvoje buvo „Tikėjimo žodžio“ bendruomenė. „Tikėjimo žodžio“ bendruomenės Lietuvoje pradžia – 1989 m. „Tikėjimo žodis“ gan sparčiai augo iki 1994 m. Greta Lietuvoje pradėjo veikti ir kitos protestantiškos charizminės bendruomenės, nuo 1990 m. – „Vynuogynas“ (ankstesnis pavadinimas - „Emanuelis“), nuo 2001 m. – „Naujoji karta“, nuo 2009 m. – Ekklesia.lt, „G12“ ir kitos bendruomenės. 2011 m. gyventojų surašymo duomenims „Tikėjimo žodžiui“ ir kitoms charizminėms bendruomenėms Lietuvoje priklausė ne mažiau kaip 2000 žmonių. Protestantiškoms charizminėms bendruomenėms giminingas ir sekmininkų judėjimas.

KUR JIE VEIKIA?

Lietuvoje charizminės protestantiškos bendruomenės veikia visuose didesniuose Lietuvos miestuose, jos paplitusios ir visame pasaulyje. Charizminį judėjimą sudaro daugybė denominacijų, sąjungų ir atskirų bendruomenių, neturinčių vieningos struktūros ir bendros vadovybės.

KOKIOS JŲ ŠAKNYS?

Šiuolaikinių charizminių bendruomenių šaknys siekia XX a. pradžioje kilusį sekmininkų judėjimą, pabrėžusį Šv. Dvasios vaidmenį krikščionio gyvenime. Charizminiu sąjūdžiu paprastai vadinamas XX a. 6-7 dešim. kilęs atsinaujinimo judėjimas, subūręs tiek charizmininkų grupes pagrindinėse protestantiškose konfesijose ir katalikybėje, tiek ir daugybę nepriklausomų bendruomenių ir bendruomenių sąjungų.

Ankstyvuojų charizminių bendruomenių veiklos laikotarpiu Lietuvoje didelę įtaką „Tikėjimo žodžio“ bendruomenėms darė Švedijos „Gyvenimo žodžio“ judėjimas (jam vadovavo Ulfas Ekmanas), kitos charizminės bendruomenės iš Anglijos ir JAV, skelbiančios vadinamąją „klestėjimo evangeliją“. Daugelis kitų protestantiškų charizminių bendruomenių yra susijusios su panašiomis bendruomenėmis Vakarų Europoje ar JAV: „Naujoji karta“ glaudžiai susijusi su tokio paties pavadinimo judėjimu Latvijoje. Pastaruoju metu „Tikėjimo žodžio“ bendruomenės yra nutolusios nuo charizminio judėjimo ir savo veikla panašėja į laisvąsias evangeliškas protestantiškas bendruomenes.

KUO JIE TIKI?

Charizminės protestantiškos bendruomenės išpažįsta pagrindines ekumeninės krikščionybės doktrinos teiginius, taip pat jos pabrėžia istorinių protestantiškų bažnyčių mokymą apie Biblijos svarbą, išteisinimą vien tikėjimu, asmeninio tikėjimo svarbą (krikščioniu tampama išpažinus Kristų kaip gelbėtoją ir viešpatį), kartu su laisvosiomis protestantiškomis bažnyčiomis (baptistais, sekmininkais, adventistais) pripažįsta (tik suaugusiųjų) krikštą bei Viešpaties Vakarienę kaip du Kristaus paliktus priesakus (palyginimui – Romos Katalikų bažnyčia turi septynis sakramentus).

Nuo kitų protestantiškų bažnyčių charizminės bendruomenės skiriasi tuo, kad savo tikėjimo praktikoje laukia Dievo tiesioginio dalyvavimo pasireiškimų. Visų pirma charizminės bendruomenės tiki, kad po atsivertimo („Kristaus priėmimo“, „gimimo iš naujo“) krikščionis turi patirti dar vieną dvasinį patyrimą – „Šv. Dvasios krikštą“, kuris pasireiškia tuo, jog tikintysis gauna Šv. Dvasios dovaną kalbėti „kitomis kalbomis“. Charizminės bendruomenės taip pat tiki, kad šiandieninę bažnyčią, kaip ir bažnyčią apaštalų laikais, turi lydėti kiti Šv. Dvasios pasireiškimai arba dovanos – pranašystės, ligonių gydymas, demonų išvaymas, kiti antgamtiniai Dievo Dvasios pasireiškimai – „ženklai ir stebuklai“.

Kai kurios charizminės protestantiškos bendruomenės (pvz., „Tikėjimo žodis“ ankstyvuojų veiklos laikotarpiu, „Naujoji karta“, „Ekklesia.lt“) taip pat laikosi doktrinos, kad Kristaus auka buvo skirta ne tik žmonių išgelbėjimui, bet ir tam, kad juos išgydytų, išlaisvintų nuo piktųjų dvasių įtakos bei suteiktų jiems „finansinį klestėjimą“, ir kad per tikėjimą, maldą ir aukojimą bažnyčiai šie palaiminimai yra prieinami visiems krikščionims (šis mokymas vadinamas „tikėjimo mokymu“, „klestėjimo mokymu“ arba „pilna/visa evangelija“, jo pagrindiniai propaguotojai – JAV pamokslininkai Kenneth'as Haginas, Kenneth'as Copelandas ir kt.). Tarp protestantų charizmininkų „tikėjimo mokymas“ vertinamas gana kontroversiškai, didžioji dalis charizmininkų daugelį jo aspektų atmeta.

KAIP JIE GYVENA?

Prie protestantiškų charizminių bendruomenių prisijungiantys asmenys viešai meldžiasi „atgailos malda“, kuria taip pat išsako tikėjimą Kristaus mirtimi ir

prisikėlimu. Vėliau tikimasi, kad pamokslininkui ar kitiems tikintiesiems uždėjus ant jų rankas ir kartu meldžiantis jie gaus kalbėjimo „kitomis kalbomis“ dovaną. Tikintieji taip pat krikštijami vandenyje pilno panardinimo būdu.

Charizminėse bendruomenėse dažniausiai vyksta daugiau nei vienas susirinkimas per savaitę. Jie vyksta nuosavose arba nuomojamose salėse, kuriose dažniausiai vengiama religinių simbolių. Susirinkimai sudaro neformalumo įspūdį, tačiau turi bendrą struktūrą. Sekmadieniniai susirinkimai prasideda giesmių giedojimu, meldžiamasi už žmonių poreikius, renkamos aukos, po to pamokslininkas sako pamokslą. Susirinkimas baigiasi malda ar giesme. Ypatingą charizminių bendruomenių susirinkimų kategoriją sudaro žymesnių pamokslininkų iš užsienio vizitai: būtent jiems atvykus dažniau meldžiamasi už ligonius, atliekamos demonų išvaymo apeigos. Dauguma charizminių bendruomenių taip pat organizuoja ir kas savaitinius susirinkimus mažesnėmis grupėmis tikinčiųjų namuose (dažnai vadinamus „ląstelėmis“), kur tikintieji dalijasi liudijimais apie Dievo veikimą savo gyvenime, vieni už kitus meldžiasi, gieda ir pan.

Pinigų aukojimas bažnyčiai – svarbi visų charizminių bendruomenių gyvenimo dalis. Dalis charizminių bendruomenių iš narių renka „dešimtinę“ – dešimtąją dalį tikinčiojo pajamų. Taip pat dažnos socialinės iniciatyvos (pagalba vargingiau gyvenantiems, kaliniams). Tikintieji raginami įsitraukti į įvairias tarnystes bendruomenėje.

PROBLEMOS, KONTROVERSIJOS

Charizminės bendruomenės kritikuojamos dėl dažno dvasingumo sutapatavimo su emocionalumu, dėl sukeliama vilčių apie Dievo tiesioginį dalyvavimą tikinčiojo gyvenime, kurios, pasak kritikų, dažnai baigiasi nusivylimu. Charizminėse bendruomenėse dažnai stebimas polinkis į lyderio autoritarizmą, bendruomenės veiklos ir mokymo posūkią tokiais atvejais tiesiogiai priklauso nuo bendruomenės vadovo, kuris nėra atskaitingas aukščiau esančiai bažnyčios hierarchijai ir neturi vadovautis tam tikra aiškiai apibrėžta krikščioniškos doktrinos versija.

Kai kurių charizminių bendruomenių Lietuvoje veikla (pvz., ankstyvojo „Tikėjimo žodžio“) pasižymėjo konfrontacija su kitomis krikščioniškomis bažnyčiomis, bei dėl bendruomenių skelbiamo tikėjimo radikalumo kylančiais prieštaravimais šeimose, kuriose ne visi šeimos nariai įsitraukdavo į bendruomenės gyvenimą.